ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΟΥ ΣΤΑΣΙΜΟΥ

- Το γεφύρι βρίσκεται στο χωρίο Στασίμο Μεσσηνίας
- Ονομάζεται γεφύρι της Κουφάλας
- Το γεφύρι της Κουφάλας το διασχίζουν δύο ποτάμια,το ποτάμι του Κακού ρέματος και το ποτάμι της κρύας βρύσης
- Έχει φυσικό άνοιγμα

- Το χειμώνα τα ποτάμια του γεφύριου κατεβάζουν πολύ νερό και είναι πραγματικοί χείμαρροι ενώ το καλοκαίρι στερεύουν
- Η κατάσταση του γεφύριου σήμερα είναι σε πάρα πολύ καλή κατάσταση
- Το γεφύρι κατασκευάστηκε το 1950

- Το ύψος του γεφυριου είναι 10 μέτρα,το μήκος 11 μέτρα και το πλάτος είναι 17 μέτρα.
- Το γεφύρι της Κουφάλας ανήκει στο γεφύρι με οριζόντιες πλάκες..

- Το γεφύρι το έχτισαν οι κάτοικοι του Στασίμου αλλά και των γύρω χωρίων
- Τα έξοδα για την κατασκευή του γεφυρίου πληρώθηκαν από το κράτος
- Για την ολοκλήρωση του γεφυρίου χρειάστηκαν 5 μήνες
- Τα υλικά που χρεισιμοποιήθηκαν ήταν η πέτρα,η άμμος,το

Αυτό το γεφύρι χτίστηκε για να εξυπηρετεί τους κατοίκους του χωρίου ώστε να πηγαίνουν τα σιτηρά τους για άλεσμα στο μύλο που ήταν στο επόμενο χωρίο.Δεν εξυπηρέτησε όμως μόνο τους κάτοικους του χωρίου Στασίμου αλλά και τους κάτοικους όλων των χώριων σε ό,τι αφορά την μετακίνηση τους, δεν χρειαζόταν πλέον να κάνουν το γύρω για να περάσουν τα ποτάμια.Ακόμα και σήμερα αυτό το γεφύρι είναι σημαντικό γιατί πανω απο το γεφύρι περνάει η 7η επαρχιακή οδός.Το γεφύρι ενώνει την νότια μεσσήνια με το ναό του Επικούρειου Απόλλωνα και το κάστρο της Είρας αλλά και με τους νομούς της Ηλείας και Αρκαδίας.

Τα ποτάμια που διασχίζουν το γεφύρι ενωνόνται με το ποτάμι της Νέδας και καταλήγουν στη θάλλασα του νομού Ηλείας..

Ο ΜΥΘΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΚΟΥΦΑΛΑΣ

Το γεφύρι της Κουφάλας το συνοδεύει ένας μύθος που λέγεται απο γενία σε γενία.Στην περιοχή υπήρχε λέει ένα κακό στοιχειό που έτρωγε ζώα αλλά και ανθρώπους.Εκεί κοντά ζούσε ένας βοσκός που είχε κατσίκια ,πρόβατα ,αγελάδες.Κάποια μέρα ο βοσκός παρατήρησε ό,τι οι αγελάδες γύρναγαν πίσω χωρις γάλα και παραφύλαξε να δει τι γίνεται τότε είδε ένα μικρό παιδί να βυζαίνει τις αγελάδες,πήγε κοντά και τότε το παιδί του είπε πως είναι το καλό στοιχειό και το είχαν αφήσει στην περιοχή οι νερά'ι'δες για να νικήσει το κακό στοιχειό.Τότε ο βοσκός το πήρε στο σπίτι του για να το μεγαλώσει,μετά απο κάποια χρόνια πήγαν σε ένα αλώνι εκεί το παιδί

σε φίδι και κουλουριάστηκε στο αλώνι αλλά το αλώνι ήταν μεγαλύτερο (μόνο αν κάλυπτε όλο το αλώνι θα νίκαγε το κακό στοιχειό)γύρισαν έτσι στο σπίτι του βοσκού και ξαναπήγαν μετά από ένα χρόνο.Αυτή τη φορά όταν έγινε φίδι και κουλουριάστηκε ήταν μεγαλύτερο άπο το αλώνι,το καλό στοιχειό είπε στο βοσκό να μαζέψει λίπος απο τις αγελάδες.Ο βοσκός με το καλό στοιχειό πήγαν πάνω στο γεφύρι για να παλέψει με το κακό στοιχειό.Τι στιγμή που άρχισαν να παλεύουν άναψαν δυο φωτίες μια κόκκινη για το καλό στοιχειό και μια μαύρη για το κακό στοιχειό,όποια φωτιά έσβηνε πρώτη τότε αυτό το στοιχειό θα πέθαινε.Πάλευαν όλη την ημέρα σαν άγριοι ταύροι μέχρι το βράδυ,ο βοσκός βοηθούσε το καλό στοιχειό ρίχνοντας στη δική του φωτιά λίπος και την ενίσχυμε ώστε να μην σβήσει με αποτέλεσμα

να σβήσει η μαύρη φωτιά και το κακό στοιχειό να πεθάνει.Το καλό στοιχειό αφού ευχαρίστησε τον βοσκό μπήκε σε μια κουφάλα δέντρου που βρισκόταν πάνω στο γεφύρι εκεί και δεν ξαναεμφανίστηκε πότε,με αποτέλεσμα να ονομαστεί το γεφύρι της Κουφάλας από την κουφάλα του δέντρου που υπήρχε στο γεφύρι.

ΤΕΛΟΣ